

BÁCSMEGYEI NAPLÓ

XXVI. évfolyam

Szubotica, KEDD 1925 június 30.

121. szám

M megjelenik minden reggel, ünnep után és hétfőn délben
Telefon szám: Kiadóhivatal 8-58. .: Szerkesztőség 5-10

Előfizetési ár negyedévre 135 dinár

Szerkesztőség: Aleksandrova ul. 4. (Rossia-Foncière-palota)
Kiadóhivatal: Subotica, Aleksandrova ul. 1. (Leibach-palota)

Prognózis: ma, vagy ősszel

Ellentétes hírek a megegyezésről — A radikális-párti direktorium még nem kezdte meg tárgyalásait a Radics-párttal
A Pribicsevics-párt helyet követel a direktoriumban

Beogradból jelentik: A radikális párt élére kinevezett háromtagu direktoriumnak a politikai körök véleménye szerint első feladatai közé tartozik, hogy *sürgősen megkezdje a hivatalos tárgyalásokat a horvát parasztpárttal*. A direktorium tagjai, *Trifkovic Márkó, Zivkovic Ljuba és Gyuricsics Márkó*, minden kérdésben *Pasics* miniszterelnök és a radikális klub utmutatásai szerint fognak elzárni, mert a miniszterelnök, ismeretes levelében, magának tartotta fenn a végső döntés jogát.

A direktorium kinevezése sok kommentárra adott alkalmat. A sürgős megegyezés hívei különösen azt kifogásolták, hogy a direktoriumba nem került be *Jovanovic Ljuba* is, akinek a megegyezés szellemében kifejtett hosszú tevékenysége közismert. Másrészt a Pribicsevics-párt körében meglehetősen zavart keltettek a direktorium felállításával kapcsolatban elterjedt hírek. Mivel *Pasics* miniszterelnök levele csak általánosságban jelöli meg, hogy a direktorium a pártvezetés ügyeiben fogja őt a betegség ideje alatt helyettesíteni, a független demokraták nem adtak rögtön hitelt annak a feltevésnek, hogy a direktoriumnak a megegyezési tárgyalások perfektuálása a feladata. Hangsúlyozták azonban, ha a direktoriumot mégis a Radics-párttal való tárgyalások végett küldték ki, akkor abban a Pribicsevics-párt egy delegáltjának is helyet kell foglalni. A Pribicsevics-pártnak ugyanis — és velük együtt a radikális párt egyik csoportjának is — az az álláspontja, hogy a horvátokat a teljes nacionalista blokkal való megegyezésre kell rászorítani. Ez a csoport ma is azt hangoztatja, hogy a radikális párt nem áldozhatja fel a szövetségesét, a független demokrata pártot a Radics-párttal való koalíció bizonytalan előnyeiért és a radikális párt arra kell törekednie, hogy Pribicsevicset is bevonja az új kombinációba.

Hír szerint Pribicsevics Szvetozár levelet intézett *Pasics*hoz, amelyben felvilágosítást kér a direktorium feladatairól. A levélben Pribicsevics állítólag hivatkozik arra a megállapodásra, amelyet a választások előtt a nacionalista blokk politikai irányelveiről szövegeztek meg és kéri annak tisztázását, hogy a megállapodások nemcsak *Pasics* sze-

mélyére, hanem a radikális pártra és így a párt jelenlegi direktoriumára is kötelezőek. Beavatott körök véleménye szerint abban az esetben, ha kétségtelen megállapítást nyer, hogy a direktorium a Radics-párttal hivatalos tárgyalásokat folytat és

ha a Pribicsevics-pártot nem vonják be a tárgyalásokba, akkor a kormányválság elkerülhetetlen,

mert a független demokráciák nyomában levonják annak a helyzetnek következményeit, amelybe kerültek.

Ezért bizonyos politikai körökben arra számítanak, hogy a megegyezés létrehozása és a radikális-Radics-párti koalíciós-kormány megalakulása már csak nagyon rövid idő, *ugyszólván órák kérdése*. A helyzet bizonytalanságára azonban jellemző, hogy maguk a radikális pártnak azok a tagjai is, akik a megegyezést követelik, kedvetlenül kommentálták azt a körülményt, hogy a hivatalos tárgyalások az elmúlt két ünnepnapon sem kezdődtek meg, bár *Radics Pavle* éppen ezzel a várakozással maradt Beogradban. A tárgyalások ütemének ezt a lassítását némelyek azzal magyarázzák, hogy *a megegyezést, amely elvben teljesen kész, a legaprólékosabb részletekig ki akarják dolgozni, hogy minél tartósabb értékű legyen.*

A részletkérdések tisztázása természetesen hosszabb időt vesz igénybe, mert le kell szögezni az új kormány által benyújtandó törvényjavaslatok alapelveit, szabályozni kell a horvátországi igazgatás kérdéseit, sőt nagy általánosságban a személyeket is előre kijelölnék, akik a fontosabb pozíciókat be fogják tölteni. E magyarázat szerint a tárgyaló felek minden részletkérdést előre tisztázni óhajtanak, hogy a későbbi esetleges surlódásoknak elejét vegyék és csak ennek megtörténte után kerül majd sor a formális megegyezésre. Így megtörténhetik, hogy *a megegyezés ügye esetleg egészen az őszig elhúzódik* és a radikális-Radics-párti koalíciós kormány csak a parlament nyári szünete után, az új ülészek elején mutatkozhatik majd be a nemzetgyűlésen.

Radics Pavle Pasicsnál

Radics Pavle vasárnap délután meglátogatta *Pasics* miniszterelnököt, miután a radikális-párti direktoriummal való tárgyalásának megkezdése előtt még tanácskozni

akart a miniszterelnökkel. Hír szerint *Pasics* nem bocsátkozott érdemleges tárgyalásokba *Radics Pavle*val, hanem a radikális-párt vezetésével megbízott háromtagu direktoriumhoz utalta, mint akik a tárgyalások vezetésére fel vannak jogosítva.

A direktorium tagjai is meglátogatták vasárnap *Pasics* miniszterelnököt, akitől megkapták a megfelelő instrukciókat a tárgyalások folytatására. A direktorium tagjai és a Radics-párt delegátusai közt azonban hétfőn sem jött létre a találkozás. Ezzel szemben *Sztanojevics Áca* hétfőn délután a Páris-szállóban levő lakásán többórás tanácskozást folytatott dr. *Superina* Benjammal, aki a Radics-párt részéről előreláthatóan tagja lesz annak a bizottságnak, amely a tanácskozásokat le fogja folytatni. A hangulat általában úgy a Radics-párt, mint a radikális párt körében optimista és azt hiszik, hogy a parlament nyári szünete előtt meg lesz a végleges megoldás, bár — amint mindkét oldalon hangoztatják — a dolgok lényegén az sem változtatna, ha a formális végleges megegyezés csak őszre maradna.

Hétfőn

Pribicsevics megcáfolta azt a hírt, hogy levelet írt *Pasics* miniszterelnöknek.

Zserjav erdőügyi miniszter vasárnap elutazott Ljubljanába és

Bledbe, politikai körökben elterjedt hírek szerint azért, hogy a koronánál megjavítsa a Pribicsevics-párt esélyeit a kormányban való bentmaradás tekintetében.

Az interparlamentáris delegáció ülése

A két ünnepnapon a képviselők távolléte miatt, a parlamenti bizottságok sem végeztek érdemleges munkát. Hétfőn délután csak az interparlamentáris konferenciát előkészítő parlamenti bizottság tartott ülést, amelyen az ellenzék élesen támadta a kormányt azért az elhatározásáért, hogy *a washingtoni konferenciára takarékosági szempontból csak öt képviselőt küld ki*, holott az ország lakosságának számaránya szerint tizenegy, vagy tizenkét delegátus mehetne el. Az ellenzék rámutat arra, hogy az összes kisebb államok minél nagyobb számú delegációt igyekeznek küldeni. Főleg azért is kifogásolják a kormány elhatározását, mert a kiküldöttek közül három kormánypárti lesz és csak két ellenzéki és így egy szlovén képviselő sem kerülhet a delegációba. Az ellenzék legalább is annyi engedelményt szeretne elérni, hogy négy kormánypárti és három ellenzéki képviselőt küldjenek ki, amely esetben az ellenzék részéről *Marinkovic* Voja demokratát és *Trumbic* Ante Radics-pártit, valamint egy szlovén képviselőt küldenék ki.

Meghiusult a magyar kormány és a legitimisták paktuma

Ki tiltakozott Beniczky szabadlábrahelyezése ellen? — Pallavicini felszólalásának kulisszatitkai

Budapestről jelentik: A magyar kormány és a legitimisták paktuma, amelyet már befejezett dolognak tekintettek, *az utolsó pillanatban meghiusult*. Jólétesült helyről származó információk szerint a paktumtárgyalásoknak előzményei a következők:

— Beniczky Ödön akciója *nem volt egyéni vállalkozás*, mint azt a legitimisták hangozzozták, hanem a volt belügyminiszter *Andrássy Gyula gróf tudtával és beleegyezésével robbantotta fel ezt a bombát* *Horthy* Miklós kormányzó ellen. Amikor Beniczkyt letartóztatták, *Andrássy* és *Pallavicini*, akikre — Bethlen mellett — tanuként hivatkoztak, *nem hagyták cserben Beniczkyt*, hanem taktikai okokból hallgattak: Bethlen miniszterelnököt akarták kényelmetlen helyzetbe hozni. Ez teljes mértékben sikerült is. Bethlen, aki akkor még Genfben tartózkodott, *nem mert onnan tanuvallo mást tenni Horthy mellett* és azt állítani, hogy a Beniczky-féle tanuvallozásban leírt *siófoki beszélgetés* nem történt meg, mert attól tartott, hogy ha ő ezt mondja, akkor *Andrássy* és *Pallavicini* meg fogják cá-

folni. Mint emlékeztetés, a miniszterelnök nem is nyilatkozott addig, a míg Budapestre vissza nem tért és nem informálódott a legitimisták szándékai felől. *Bethlennek ez a kéthetes hallgatása, amelyet az ellenzék természetesen nem mulasztott el kihasználni, rendkívül destrúálta a kormányzó tekintélyét* és ezzel *Andrássyék* elérték azt a célt, amit — egyelőre — maguk elé tűztek. Következett számukra Beniczky kiszabadítása és *Az Ujság* betiltásának visszavonása. Hogy ez megtörténjen, felajánlották *Friedrich* István közvetítésével a kormánynak, hogy *továbbra is hallgatni fognak*, ha ezt a két feltételt teljesítik. *Bethlen ígéretet is tett ilyen irányban és ez az ígéret volt a paktum alapja*. Ebben a tudatban merte Bethlen megcáfolni Beniczky tanuvallozását, mert bizonyítottan nem fogják dezavualni. Azt, hogy Bethlen a kormányzó tudtával, vagy pedig *Horthy* tudta nélkül kötötte ezt a megállapodást a legitimistákkal, nem lehet tudni.

— Valószínű, hogy a kormányzó, ha nem is kifejezetten, hozzájárult ahhoz, hogy *Az Ujság* újból enge-

délyezésével és Beniczky szabadlábrahelyezésével likvidáltassék az odiózus Beniczky-ügy. Csakhogy ekkor közbeléptek az antilegitimista fajvédők, a Gömbös-csoport, az ébredők és befolyásolni igyekeztek a kormányzat abban az irányban, hogy ne járuljon hozzá ehhez a megegyezéshez, amely nagymértékben megkönnyítene a Bethlen-kormány helyzetét. A fajvédők, elvakult dühükben a kormány ellen, mindent megtettek, hogy a kormányzó ne teljesítse a legitimisták kívánságát. Ulain és Kádár ismeretes kijelentésüket, amely szerint Héjjas felhatalmazásra követte el gyilkosságait, állítólag már azért tették, hogy így gyöngéden érezzék, hogy nem csak a legitimisták tudnak tanuvallomásokkal kellemlenkedni, hanem ők is. Hogy ez a motiváció helytálló-e vagy sem, azt nem lehet tudni. Tény az, hogy az *Ujság* megjelenésének újbóli engedélyezését, amelyet a miniszterelnök már bejelentett az újságírók egyesületének, hirtelen elhalasztották és Beniczky szabadlábrahelyezéséről még csak nem is beszélnek. Ez az oka annak, hogy Pallavicini szombati beszédében már megkezdte a célzásokat arra, hogy Bethlen a síófoki jelenetre »rosszul emlékszik« és ezzel jelezte, hogy ha nem teljesíti a legitimisták feltételeit, akkor *fel fogják borítani a paktumot*. Ebben az esetben természetesen Andrassy Gyula és Pallavicini el fogják mondani tanuvallomásukat a Beniczky-ügyben.

Ki gyilkolta meg Philippe Daudet-t?

Szenzációs fordulat a titokzatos bűnügyben

Párisból jelentik: Az a sűrű homály, amely Philippe Daudetnek, Leon Daudet, a királpárti vezérférfiu tizenhatesztendős fiának rejtélyes halálát fedi, immár kezd oszladozni. Ismeretes — hiszen már számtalanszor irunk róla — hogy a fiatal Daudet-t kezében revolverrel holtan lelték egy autóban és a sófőr azt állította, hogy ott lőtte magát agyon. Leon Daudet azonban ebbe nem nyugodott bele és azzal a váddal állt elő, hogy *fiát a kommunisták gyilkolták meg és hogy ebben a rendőrség is segédkezett nekik*. Meg is nevezte azt az embert a kommunista *Le Flautter* könyvkereskedő személyében, aki a fiát agyonlőtte és *Lannes* rendőrfelügyelőt, *Poincaré* sógorát azzal vádolta meg, hogy neki is része volt a fia elleni összeesküvésben, vagy legalább is igyekezett az ügyet eltüstösíteni.

Másfél év óta folyik ebben az ügyben a vizsgálat és néhány héttel ezelőtt a felelősségi törvényszék Leon Daudet sürgetésének engedve, más vizsgálóbírónak osztotta ki ezt az ügyet. Az új vizsgálóbíró nagy eréllyel folytatja a vizsgálatot, amelynek újabb fázisa szenzációsnak ígérkező fordulatot ígér. Egyre valószínűbbnek látszik ugyanis, hogy az *ifjú Daudet* meggyilkolása nem agyrém, amint azt eleinte hitték, hanem valóság. Bizonyítékok ugyan még nincsenek, de a kihallgatások folyamán sok gyanús körülmény merült fel és különösen *Le Flautter* könyvkereskedő kihallgatása látszik igazolni az apa vádját.

A vizsgálóbíró szombaton szembesítette a gyanúsított könyvkereskedőt *Leon Daudet*-vel. A szembesítés izgalmas jelenetek között játszódott le.

— Ön gyilkolta meg a fiamat. — vágta a könyvkereskedő szemébe *Leon Daudet* — magához esalta az üzletébe, annak egyik mellékhelyiségében agyonlőtte, azután rendőrök segítségével autóba tette a holttestét és a revolvért a kezébe illesztette, hogy azt a látszatot keltsék, mintha öngyilkosságot követett volna el.

— Rágalom, — kiáltott közbe a

könyvkereskedő. — *Hogy lehet rólam ilyent föltételezni? Önt, az apát gyilkolom ugyan politikája miatt, de fiát, a kis bárdomat, sokkal jobban szerettem, semhogy az ő halála révén akartam volna önön bosszút állni. Tudom, hogy ön nem hisz nekem, de azt el fogja hiúni, hogy nem szerettem úgy az anyámat, mint az ön fiát. Nos, tehát én hajlandó vagyok kimenni a temetőbe és ott az anyám sírjánál, az ő siri nyugalmára megesküdni, hogy ártatlan vagyok és hogy Philippe Daudet épen és egészségesen hagyta el a végzetes napon az üzletemet.*

— De tanuk vannak arra, hogy ön abban az órában, amikor a fiam holttestét bevitték a kórházba, már tudott róla és többeknek el is beszélte.

— Igen, — felelt a könyvkereskedő zavarodottan — de ezt telepatikus vízió utján tudtam meg.

Élve eltemette feleségét egy los-angelesi orvos

Sikertelen gáztámadás a gazdag hitves ellen Hogyan került Youngné holtteste a cementkutba?

Newyorkból jelentik: Szenzációs bűnpör foglalkoztatja Amerika közvéleményét, amelynek főszereplője dr. Young losangelesi orvos.

A népszerű dr. Young hét év óta élt Los-Angelesben. Tanulmányait a Columbian egyetemen végezte el, majd hosszabb időt töltött Európában, ahol szakismereteit gazdagította. 1918-ban telepedett meg a városban, ahol mihamarabb nagy népszerűsége tett szert. Ezt a népszerűséget mindenképpen ki is érdemelte; dr. Young igen ügyes fogorvos volt, akit föltöbb bonyolult sebészeti beavatkozásoknál is szívesen vettek igénybe a páciensek. Young dr. egy napon megunt a legényéletet és feleségül vette *Takerville* Amáliát, egy dúsgazdag kereskedő nagyvagyonu özvegyét, aki nála öt esztendővel idősebb volt. Az asszony egy 18 éves fiút hozott a házasságba, amely az első esztendőben a legharmonikusabb volt. *Garrick*, a fiuk valósággal rajongással csüngött mostohaapján, — imádta a finom, szellemes és okos Youngot, aki maga is nagy odaadással gondoskodott arról, hogy a fiu tanulmányai jól haladjanak.

Két évig tartott ez a békés családiasság. Két év után azonban úgy látszott, hogy dr. Young megelégtelt az »édes otthon« örömeit. Különböző ürügyekkel gyakran maradt éjszaka is távol a háztól, s csak déltájban vetődött háza. Az asszony kezdetben megbízott férjében, többé azonban ő is gyanút fogott és ügyelteni kezdte a férfit. A megbízott magán-detektív két hónapi figyelés után megállapította, hogy Young egy félvilági hölgy szeretője. Az asszony e jelentés után azonnal meg akarta indítani a vádpárt, ettől a lépéstől azonban fia visszatartotta azzal, hogy ő majd lelkére beszél apjának. Egy alkalommal valóban négy szemközt föl is említette Youngnak, hogy tudomásuk van léha és erkölestelen életmódjáról és kérte, hogy térjen vissza a jó útra. Young ezt meg is ígérte, de egy heti szünet után újból mindennapos vendége lett az éjszakai mulatóhelyeknek, s ropant összegeket vesztett a különböző kártyabarlangokban.

Az asszony némán tűrte mindezt. A fiu ugyan még mindig kitarított mostohaapja mellé, azonban anyja szenvedését sokáig ő sem tudta nézni. Apjával folytatott első beszélgetése után három hónapra ismét felkereste dr. Youngot szobájában és a következőket mondotta:

— Még egyszer, utoljára kérek, szakítsd el az addigi életmódoddal. Ha nem teszed, mindketten magadra hagyunk.

Dr. Young néhány pillanatnyi töprengés után így felelt:

— Tízezer dollár becsületbeli tartozá-

A legérdekesebb fordulat ebben az ügyben az, hogy a radikális baloldali lapok, tehát *Leon Daudet* legfanatikusabb ellenségei is úgy vélekednek, hogy *Le Flautter* vallomása félig-meddig belsmerés.

— Mellékes dolog, — azt írja a radikális-szocialista *Quotidien* — hogy az áldozat apja ellenségünk. A bűntény botránnyal komplikálódott és mind a kettőt haladéktalanul el kell intézni. Nincs olyan államrezón, amely indokoltá tenné egy tizenhatéves fiu meggyilkolását.

A radikális-szocialista *Paris-Soir* ezeket írja:

— Minden tisztességes ember tudni akarja, hogy mi az igazság Philippe Daudet halála körül. Eddig csak ravasz rendőrök és hazug spiclik vallomásából ismertük az ügyet, amelyet végre is likvidálni kell.

som van. Anyád hatalmas vagyonából ki tudná fizetni. Kérd meg őt, én magam nem merem.

A fiu még ezt a kérést is teljesítette. Youngné átadta férjének a tízezer dollárt, akit e pillanattól kezdve mintha kicserélték volna. Nem járt el hazulról, az egész napot otthon töltötte és ismét kísérletezni kezdett.

Youngné férje megtérése után két héttel erős fogfájásról panaszkodott. Young felajánlotta, hogy meg fogja vizsgálni. A vizsgálat után kijelentette, hogy kisebb operációra van szükség, amelyet azonban csupán néhány nap múlva lehet végrehajtani. A vizsgálat után Young azzal a kívánsággal fordult feleségéhez, hogy szeretne cementtel kísérletezni.

Az asszony, jóllehet nem értette, hogy férje miért kísérletezik éppen építési anyagokkal, minden további nélkül beleegyezett. *Garrick*, a fiu pedig, aki mindig nagy örömmel állt mostohaapja szolgálatára, ajánlkozott, hogy a cementkeverés munkáját majd ő elvégzi. Mikor a cement kész lett, dr. Young valamilyen ürüggyel *Ortresbe* küldte a fiát.

A fiu el is utazott, dr. Young pedig ugyanaznap délutánján végrehajtotta az operációt. Ettől a pillanattól kezdve Youngnének nyoma veszett.

A fiu négy nap múlva visszaérkezett, s mostohaapját zokogva találta. Kérdéseire dr. Young elmondotta, hogy anyja egy rövid levél hátrahagyásában, amelyben őt, férjét teszi meg egész vagyonának örökösévé, elhagyta a házat azzal, hogy öngyilkos lesz.

A fiunak azonnal gyanus volt ez az eltűnés, amelyre — ismerve anyját — semmi okot nem látott. Faggatására az orvos kitérő és zavaros válaszokat adott, amelyekbe *Garrick* semmiképpen sem tudott behatározni. Másnap elment a rendőrségre és elmondotta az egész esetet.

A városban Youngné eltűnése még nem volt ismeretes, mert a házaspár rendszerint nem mutatkozott a nyilvánosság előtt. A rendőrségnek azonban Young már régebben gyanus volt annál is inkább, mivel egyik régebbi kártyapartnere feljelentést tett ellene hamis kártyázás miatt, ezt a feljelentést azonban utóbb visszavonták. A fiu előadása után azonnal több detektívből és rendőrből álló csapat vonult ki Young házához, amelyet azonnal körülvettek. *Douglas* detektívfelügyelő behatolt a házba és a következő kérdést intézte dr. Younghoz:

— Hova teite meggyilkolt felesége holttestét?

A fogorvos elsápadt, érthetetlen és összefüggés nélküli szavakat motyogott

s végül kijelentette, hogy felesége öngyilkossági szándékából a cementes kutba ugrott. A rendőrök egy része azonnal nekiállt a kut szétbontásának s a már megkeményedett cementből csákányok segítségével előhúzták a szerencsétlen asszony holttestét.

A nyomozás most már gyors tempóban is folyt le. Dr. Young a kereszt-kérdések sulya alatt megtört és bevallotta, hogy különböző gázok felhasználásával megölte feleségét, majd a holttestet a cementtel telt ciszternába dobta, hogy így az asszony nagy vagyonának birtokába jusson.

A boncolás ezután még borzalmasabb részleteket állapított meg. Kiderült ugyanis, hogy az asszonyt a gáz nem ölte meg, csupán elkábította, Youngné ezek szerint élve került a folyékony cementbe, amely néhány óra múlva megmerevedik. Ezt bizonyítja az a körülmény is, hogy a meggyilkolt asszonyt görcsösen megdermedt karokkal és nyitott szemmel ásták ki a cementből. A nyomozás különben megállapította, hogy dr. Young fiát hasonló módon akarta eltenni láb alól.

Dr. Young ügyét a napokban fogja tárgyalni a losangelesi törvényszék. Tettét most az »élve való eltemetés« büncselekményévé minősítették, amelyre az Egyesült-Államok bűnkronikájában eddig még nem volt példa.

Nagykanizsa környékén is volt földrengés

A lakosság még nem mer visszatérni a házakba

Nagykanizsáról jelentik: A lakosság még mindig a szombati földrengés hatása alatt áll. Bár a földrengés alkalmával sulvosabb katasztrófia nem történt, az emberek még mindig attól tartanak, hogy erősebb földrengések következhetnek be és szombaton éjszaka a legtöbb ember még nem mert visszatérni lakására.

A földrengés reggel 9 óra 22 perckor kezdődött. Ezt megelőzően kísérteties földalatti morailás, majd gyöngé dübörgés hallatszott, azután megrengett a föld. Mindössze két másodpercig rengett a föld. Már mikor a földalatti vészes morailás hallatszott, az emberek rémülten futottak ki az utcára. *Megrepedtek a falak, megmozdultak a képek, csecsebecsék, porcellánok, az aítók, ablakok kitérültek és pillanatra ferde szögbe lendültek. Óriási recsegés, ropogás hallatszott, megrengt az épületek alapja, cserének, téglák dobpergésszerűen koppantak le a földre és a káoszt teljessé tette az emberek rémült kiabálása.*

Egy pillanatra azt hitték, hogy valami nagy szerencsétlenség történt, valamelyik gyárban robbant fel egyik kazán. Pillanatok múlva azonban megtudták, hogy a kísérteties zajt földrengés okozta.

Nagy károkat okozott a földrengés *Kiskanizsán* is, ahol a vályogból készült házak közül nagyon sok beomlott. A környéken *Szepetnek*, *Nagyréce* és *Nagyfakos* községekben erősen érezték a földrengést. *Letenyén* már csak kis hullám volt, de *Tapolcán* és *Keszthelyen* szintén erősebb rengést észleltek. A környékről csak most futnak be a jelentések. Ezekből kitűnik, hogy a gyönyörű lasznaki kastélyt is erősen megrongálta a földrengés. Minthogy szinte állandóan utabb rémhírek terjednek el a város lakossága nem tud megnyugodni. A legújabb hír az volt, hogy éjjel félkettőkor újabb földrengés lesz. A megrengt lakosság ezért alig mer lakására térni és ha egy-egy nehezebb szekér dübörög végig az utcákon, már azt hiszik, hogy itt az újabb földrengés. Az éjszakai órákban az egész város az uccán volt.

A kínai kormány Amerikát kérte fel közvetítésre

Japán békés megoldást keres

Londonból jelentik: A *Times* tokiói távirata szerint a japán kínai jegyzékére a minisztertanács utasítást adott a pekingi japán követségnek, hasson oda a többi hatalom követeinél, hogy a kínai javaslatokkal szemben tanusítsanak békülékeny magatartást. Másrészt megkeresik Kínát, vonja vissza a szerződések revíziójára irányuló követelését. A japán sajtó azon a nézeten van, hogy Nagybritannia nem lesz továbbra is abban a helyzetben, hogy tartózkodjék közvetlen akciótól Kínában. Azt várják, hogy Japán is felszólítja az akcióban való részvételre. Japán kész a maga érdekeit megvédelmezni de nem hajlandó arra, hogy a brit érdekek uszályhordozója legyen. Ujabbán megint két japán torpedóuzót küldöttek Kíná-

ba, míg több más indulásra készen áll.

A *Morning Post* washingtoni jelentése szerint a kínai követ jegyzékét nyújtott át a külügyminisztériumban. A jegyzékben állítólag felszólítják az amerikai kormányt, vállaljon vezető szerepet abban a kísérletben, hogy a Kína és a hatalmak között fennálló ellentéteket Washingtonban tartandó konferencián egyenlítsék ki. A tudósító utal arra, hogy Amerika ezidőszent más helyzetben van Kínával szemben, mint a többi hatalom. A kínaiak animozitása nyilvánvalóan az angolok és a japánok ellen irányul, míg ellenben az amerikaiak barátságát igyekeznek megtartani és mindent elkerülni, ami az amerikaiak támogatásától megfosztaná őket.

A görög „forradalom“

— A Bácsmegeyi Napló athéni tudósítójától —

Nem lepett meg senkit, aki a görög viszonyokkal és főleg az utolsó hetek történetével tisztában volt, az a „forradalom“, amelyet Pangalos tábornok, a görög hadsereg volt vezérkari főnöke, majd pedig generalisszimusa megrendezett. Az a gyöngeség és erélytelenség, amelynek a Mihalokopulosz-kormány nem egyszer tanujelét adta és amellyel a tisztikart szinte felbuztatta a politikában való részvételre, megtermette gyümölcsét a tegnapi vértelen forradalomban, amely inkább volt katonai puccs, mint valóságos revolúció. Ha azokat a lövéseket leszámítjuk, amelyeket reggel az a néhány katona ejtett, aki a postát megszállotta és jélesztésül a levegőbe durrantott, azt mondhatjuk, hogy puska-lövések nélkül sikerült Pangalosznak a kabinetet megdönteni.

Bizonyos nyugtalanság már június 24-én észlelhető volt: a városban kószá hitek terjedtek el, a lapok a hadügyminiszter lemondását és Ottonusz generálisnak, a szalonikii hadtest parancsnokának miniszteri kinevezését hozták, amit ugyan a kormány cáfolt, de viszont annyit bevallottak, hogy a generális, akit általában a legnagyobb befolyású katonának és a kormány támogatójának tartottak, Athénbe rendelték »szolgálati ügyben.« A tisztiek már meglehetősen nyíltan követeltek, egyelőre csak a hadügyminiszter és a pénzügyminiszter lemondását követelték jegyzőkönyvek útján, de azután egy külföldi lap tudósítónak, a *Matin* athéni levelezőjének indíjkréciója folytán Pangalosznak tudomására jutott, hogy a kormány végre erélyes lépésre határozta magát és elogatási parancsot adott ki ellene. Pangalosz este tudta meg Mihalokopulosz szándékát. Azonnal összeült híveivel és a már régen előkészített, de még eléggé megnemérettnek tartott forradalmat, válaszul a miniszterelnök tervére, kiöb-bantotta. Szerencséjére Ottonusz generális, aki vasuton akart Athénbe utazni, de akit ebben a szándékában tisztjei megakadályoztak, tengeren tartott a főváros felé, így nem lévén Szalonikiben, nem tudott semmiről és nem tudta megtenni ellenintézkedéseit. Csütörtökön, 25-én reggel, megszállották Pangalosz emberei a postát, azonnal leadták az ország minden részébe táviratokat, amelyben már a forradalom győzelméről és a kormány lemondásáról számoltak be. Ugyanakkor Pangalosz felszólította sürgönyileg a második hadtestet (Ottonusz csapatát), hogy rendelkezésére álljon teljesítse, különben a parancsnokokat személyükben teszi felelőssé. Ugyanakkor a thébai állomás parancsnokának kiadta a rendelkezést, hogy Ottonusz generális, aki szalonikii gyorsal az állomáson keresztül fog utazni, tartóztassa

fel további intézkedésig.

A kormány tagjai eközben a hadügyminisztériumban ültek össze tanácskozássra. Megállapították, hogy az athéni helyőrség közül csakis a technikai ezred tart Pangalossal, mely ezred a Rouf-kaszárnyában állomásozott. Ezenkívül a *Hadjikiriakosz* admirális vezetésével álló flottának egyetlen egysége, az *Averoff* cirkáló az admirálissal együtt Pangalosz híve. Míg a kormány tagjai a hadügyben tanácskoztak, addig a miniszterelnök, valamint *Kondylis* és *Kaphandarisz* pártvezérek a köztársaság elnökével folytattak beható vitákat. A vitába később belevonták a többi pártok vezetőit is, *Papanasztaziut*, a volt miniszterelnököt és *Gonataszt*. Koncentrációs kabinet alakításáról volt eleinte szó, amelyben úgy Pangalosz, mint *Hadjikiriakosz* részt vett. Azonban a tervet a pártvezérek, *Papanasztaziu* kivételével, elvetették. Eközben Pangalosz, aki közben helyzetét állandóan erősítette és az egyes katonai egységeket sorban megnyerte, a parancsnokságokat pedig minden ellenállás nélkül hatalmába kerítette, ultimátumot intézett a kormányhoz, amelyben felszólította a köztársaság elnökét, hogy a kormány lemondását erőszakolják ki, délután négy óráig teremtse a hadsereg és a flotta kiválasztottainak megfelelő helyzetet, különben kénytelen lesz erőszakhoz nyulni. Pangalosz meglehetősen udvarias ultimátumával szemben az admirális, akinek közben sikerült a piráisi öbölben horgonyzó másik két hadihajót, két torpedórombolót is a felkelők mellé állítani, megüzente *Konduriotisz* köztársasági elnöknek (aki régebben szintén admirális volt), hogy amennyiben azonnal nem teremtenek megfelelő helyzetet, a »végső eszközhöz fog folyamodni, amiért azonban őt teszi felelőssé. A »végső eszköz« alatt Athén bombázását érte, amint az Pangalosznak az admirálishoz az ultimátum elküldésével egyidejűleg megküldött sürgönyéből is kitetszett. A kormány elejét akarta venni minden vérontásnak és ezért inkább minden ellenállást feladva, lemondott. A forradalom győzött.

Egy darabig arról volt szó, hogy *Papanasztaziu*, az *Union Républicaine* elnöke lesz a miniszterelnök és kabinetjében helyet fognak foglalni a katonák is, de azután Pangalosz ezt a gondolatot is feladta és maga látott a kormányalakításhoz. A helyzetnek jelenleg kétségtele-nül ura Pangalosz és *Hadjikiriakosz*. A hadsereg lassan-lassan melléliük pártolt, a nép pedig teljes közömbösséggel nézi az eseményeket. Pangalosz kiáltványt intézett a lakossághoz, amelyben minden sérelemnek és kivánságnak az orvoslását, illetve teljesítését igéri meg.

Ottonusz generális közben megérkezett Athénbe, ahol azonban már csak az a hír várta, hogy hadtestparancsnoki állásából elmozdították és helyébe *Tserulisz* generális neveztek ki, aki a szalonikii helyőrséget Ottonusz távollétében Pangalosz mellé állította. Ezzel egyidejűleg Pangalosz elmozdította az összes hadtestparancsnokokat és helyükbe újakat nevezett ki. Együttal kiszabadította a múlt év októberében általa rendezett sikertelen forradalomban való részvételért letartóztatásban levő katonákat és azok vezérét, *Louphas* generális szintén hadtestparancsnoknak nevezte ki. Együttal *Kondylis* ellen elfogató parancsot adtak ki még a forradalom estéjén, de a volt miniszter, — Pangalosz egykori legjobb barátja és fegyvertársa — eltiűnt Athénból. Állítólag *Plasztirasz* generális kereste fel, akivel a Pangalosz-uralom megdöntéséről tárgyalt. De rajta kívül a Különben az egész országban rend és nyugalom uralkodik a jelen pillanatban. Hogy ezen rend és csend tartós lesz-e, az még kérdéses, egy azonban bizonyos, hogy a lakosság nagyon elítéli Pangalosznak, szerintük, rossz időben rendezett forradalmát. Ma ugyanis annyi külpolitikai nehézséggel kell a kormánynak megküzdnie, hogy a belső felefordulás végzetes következményeket vonhat maga után.

Pangalosz hétfőre összehívta a nemzetgyűlést és azt reméli, hogy kabinetjének meg lesz a többsége. Ha nem, úgy szétzavarja a parlamentet, amely amugy is csak takarója lenne a katonai diktatúrának.

Dr. Kovács Jenő

Százezer kiutasítás

A külföldi munkásoknak el kell hagyni Ausztriát

Bécsből jelentik: A munkanélküliek nagy száma miatt az osztrák kormány rendkívül intézkedéseket fog tenni. A kormány ugyanis arra készül, hogy rendelkezést bocsát ki és törvényjavaslatot nyújt be a parlamenthez, amely szerint idegen illetőségű munkások foglalkoztatása Ausztriában csak kivételes, rendkívüli esetben legyen megengedve.

A kormány becslése szerint Ausztriában hatvan-nyolcvanezer külföldi munkás van alkalmazásban és csak 1924-ben tízezer idegen munkás érkezett. Az új törvényjavaslat szerint a törvénynek visszaható ereje lesz és ennek következtében el kell hagynia Ausztriát egész sereg csehszlovák állampolgárnak, akik mint cselédek, háztartási alkalmazottak, kifutók, szolgák, stb. vannak alkalmazásban, azonkívül egy nagy csapat német és magyar munkásnak is. *Jugoszláv állampolgárokat a rendelet tervbevett intézkedései nem érintenek.*

Sztrájkra készülnek a sentai kereskedők

Éles harc a záróra rendelet ellen

Szentáról jelentik: A sentai kereskedők és iparosok szombat este *Milosevics Szlávkó* elnöklete alatt viharos gyűlést tartottak. Elkeseredett hangok hallatszottak amiatt, mert az egész országban Szentán rendezte a rendőrfőkapitányság a kereskedőkre, iparosokra nézve legsérelmesebben az üzleti zárórákat. Elkeseredetten tárgyalták a nagyszámúban megjelent kereskedők, hogy a környékbeli városokkal szemben erős hátrányba került Szentá kereskedelme, mert most a nagy kereskedelmi pangás idején vasárnap és hetipiácok alkalmával is, amikor a környékbeli falvakból, szállásokról a vásárlók Szentán szereztek be szükségleteiket, vagy nem nyithatják ki, vagy nem megfelelő időben kötelesek nyitni és zárni üzleteiket. A gyűlés hattagu küldöttséget menesztett

dr. *Knyezsevics Milos* polgármesterhez, hogy ezt a rendelkezést *Mátics Szlávkó* főkapitánnyal vonassa vissza. Amennyiben nem érnek el eredményt vasárnapig, akkor vasárnap délutánra kereskedelmi nagygyűlést hívnak egybe, négyes küldöttség útján a kereskedelmi miniszterhez fordulnak és üzleteiket, valamint műhelyeiket mindaddig zárva tartják, míg szerintük teljesen jogtalan és elhibázott zárórarendeletet a kereskedők és iparosok érdekeinek figyelembevételével nem rendezik.

HIREK

— **A becskeréki kereskedők egyesületének közgyűlése.** Becskerekről jelentik: A becskeréki kereskedők és gyárosok egyesülete vasárnap délután rendkívüli közgyűlést tartott. Az ülésen *Jankovics Koszta* kamara elnök beszámolt a Beogradban járt küldöttség útjának eredményéről. A közgyűlés határozta, hogy a katonai fogadott el, amely szerint kövelet fogja a háborús adók és a rendkívüli állami pótdó megfizetését, valamint az adósérelmek orvosát. Egyben megbízták az elnököt, hogy sürgesse meg a pénzügyminisztériumban az adófelszámolási bizottság kinevezését.

— **Amundsen Amerikába megy.** Osloból jelentik, hogy Amundsen az „*Aftenposten*“ munkatársa előtt kijelentette, hogy hazájába való visszatérése után előadássorozatra utazik Amerikába. A lap azt véli, hogy szerzett tapasztalatai alapján Amundsen csatlakozni fog *Eckenernek* jövő évi északsarki expedíciójához.

— **Schweiger főrabbit Vidovdánkor ünnepezték királyi kitüntetéssel.** Szentáról jelentik: Vasárnap, a vidovdáni istentisztelet után a zsidó hitközség iskolai dísztermében száz meg száz résztvevő jelenlétében ünnepezték *Schweiger Hermann* főrabbit abból az alkalomból, hogy a király a Szent Száva renddel tüntette ki. A hitközség nevében dr. *Glücksthal* Andor orvos, hitközségi elnök, a zsidó nemzeti egyesület nevében dr. *Víg Károly* ügyvéd, a zsidó nőegylet nevében dr. *Glücksthal* Andorné nőegyleti elnök és a leányegylet nevében *Schweiger Erzsébet* üdvözlőtök lelkes szavakban a tudós és népszerű lelkipásztort, aki magasztos szavakkal mondott köszönetet a hitközség ragaszkodásáért, szeretetéért.

— **A magyar-cseh kereskedelmi tárgyalások.** Prágából jelentik: A kereskedelmi szerződésre vonatkozó magyar-cseh tárgyalásokat három napi tanácskozás után a kölcsönös követelések második olvasásával befejezték. A magyar küldöttség jelentéstétel végett Budapestre utazik. A tárgyalásokat júliusban folytatják.

— **Hat bolgár összeesküvőt ismét halálra ítélték.** Szófiából jelentik: A Silvenben működő haditörvényszék az összeesküvők bűnpörében hat halálos ítéletet hozott. A többi vádlottat súlyos börtönbüntetésre ítélt.

— **Pusztító muniórobbanás Szarajevóban.** Szarajevóból jelentik: Vasárnap délután két órakor egész Szarajevót erős detonáció rázkódtatta meg, aminek következtében sok épület ablakai betörttek. A detonáció onnan származott, hogy a város közelében lévő katonai munióraktárban nyolcszáz kilogramm dinamit és nyolcszáz kézibomba felrobbant. A robbanás következtében a rak-tárépület egy része a levegőbe repült, a többi része is erősen megrongálódott. Egy káplár, aki a közelben tartózkodott, a légnomástól belső sérüléseket szenvedett. A robbanás okát még nem állapították meg.

SPORT

Simmering—Sand—SzMTC kombinált
2:0 (0:0)

Nagy csalódást keltett a bécsi csapat szereplése

— A noviszadi Önkéntes Tűzoltó egyesület ünnepélye. Noviszadról jelentik: A noviszadi Önkéntes Tűzoltó egyesület vasárnap kerti ünnepélyt rendezett. Délben közös ebéd volt, amelyen többek közt dr. Milovanovics (Milván) polgármester, Lakics János alpolgármester, Szakics Ljuban tanácsos, Matics Mila szubotcai vasútgazgató, Fáth Péter pártfogó is részt vettek. A későbbi éjszakai több felkészítő hangzott és felkesen ünnepelték Popics Lázár tűzoltóegyesületi elnököt és Kurz Kornel alelnököt. Délután az este kerti ünnepély és táncmultság volt.

— Péter—Pál-napi vásár Subotícán. Az egynapos Péter—Pál-napi vásár hétfőn zajlott le. Kirakó vásár alig volt és az a kevés vásáros, aki eljött, csaknem az egész árukészletével hagyta el a vásárt, olyan kevés volt a vevő. Az állatvásár erősebb volt. Vágómarhában mintegy 350—400 darab volt a felhajtás. Az eladók kilogrammonként élsúlyban 12—13 dinárt kértek, de csak 11—11 és fél dinárt értek el. Külföldről olasz vásárlók voltak jelen. A felhajtott mennyiség elkelte. Hízott sertés nem volt a vásáron, csupán sovány és félhízott sertéseket hoztak eladásra. Félhízott sertések ára 12—13 és fél dinár között váltakozott élsúlyban, kilogrammonként, egész sovány 2 és 15 dinár között cserélt gazdát. A lóvásár rendkívül lanyha volt, ugyszólván csak eladók voltak, vevők nem. Az árak átlag mintegy negyven százalékkal csökkentek a tavaly ilyenkor fizetett árakhoz viszonyítva. Elsőrendű igáslovakért 3500—4000 dinárt kértek. Luxuslovakban egyáltalán nem volt forgalom.

— A Leibach-istálló újabb győzelme. Beogradból jelentik: Vidovdán napján rendezték meg Beogradban a nagy akadályversenyt a trónörökös díjért. A versenyre a Leibach-istálló is benevezett és az »Eljen«-t állította starthoz. Nagy érdeklődés mellett folyt le az érdekes küzdelem, amelyben kilenc versenylővett részt a négyezer méteres távon. A start után az »Eljen«, amelyet Csanić gárdafőhadnagy lovagolt, nyomban előre ugrott és végig vezetve, biztosan nyerte a versenyt. Leibach Gyulát, akitnek lovai az idén is minden nagy versenyt megnyertek, meleg ovációban részesítették. A Leibach-istálló újabb győzelme annál is értékebb, mert ezáltal is kétségtelen bizonyítékot nyújt arról, hogy a vajdasági, de különösen a szubotcai lötenyészet a legmagasabb nívón áll az országbán.

— Meghosszabbították a szubotcai kiállításra való jelentkezés határidejét. A szubotcai nagyvásár és kiállítás jelentkezési határidejét a kiállítási prospektus júli. 1-ére tüzte ki. A kiállítás választmány a napokban foglalkozott a jelentkezések kérdésével és elhatározta, hogy a nagyszámu érdeklődőkre való tekintettel a kiállítók jelentkezési határidejét, az iparos kiállítók részére július 15-éig, a mezőgazdák részére pedig augusztus elsőjéig, meghosszabbítja.

— Beogradi tőzsde. Zárlat: Páris 2.64, London 279.75, Newyork 57.50, Milánó 2.06, Bécs 8.11, Prága 1.70, Genf 11.14.

— Birák és ügyvédek társasvacsorája. Szombaton este volt a szubotcai birák és ügyvédek társasvacsorája Palićson, az Abbázja-kávéház helyiségében. A társasvacsorán megjelentek a szubotcai törvényszék bírái és jegyzői, valamint az ügyvédi kar tagjai. A vacsora kitünő hangulatban folyt le.

— Új szláv lap Subotícán. Subotički Glasnik címmel új szláv nyelvű hetilap indult Subotícán. A lap, bejelentése szerint, főleg várospolitikai kérdéseket fog tárgyalni.

Női- és gyermekfehérneműt a legjutányosabb áron a »Dama« fehérneműszalon készit Tolstojeva (Ódor-u.) 21.

A Sand, a Bácska és az SzMTC vezetőségei, hogy az idei unalmas sportszezonban sportatrakcióval szolgáljon a szubotcai közönségnek, a kettős ünnepre lekötötték a bécsi Simmering komplett első csapatát. A bécsiek szombaton érkeztek meg Szubotícára, amint azonban kiderült, négy tartalékkal. Sem a standard-válogatott Horváth és Kurz, sem pedig Aigner kapus és Dumser nem jött a csapattal, ami meglehetősen lelassította egy a rendező egyesületek, mint a közönség érdeklődését. A Bácska vezetősége a négy legjobb játékos hiánya miatt le is mondta a mérkőzést, arra az álláspontra helyezkedve, hogy a bécsi egyesület nem tartotta be a megállapodást, hanem egy csapatot küldött Szubotícára, amely nem éri meg a kikötött nagyvenőtezer dinárt. Ha e tekintetben igazat is kell adnunk a Bácskának, mert valóban, a bécsiek vendégszereplése nagy csalódást keltett, még sem kellett volna velük szemben ilyen magatartást tanúsítani annál is inkább, mert a Bácska eljárása maga után vonhatja azt a következményt, hogy a Simmering panaszára, a bécsi elsőosztályú csapatok bojkott alá helyezik Szubotícát. A bécsi bojkott pedig igen káros lehet a szubotcai sportélet fejlődésére, mert budapesti csapatok sem látogathatnak el Szubotícára, az ismert körülmények folytán. Helyesebben járt volna el a Bácska, ha lejátsza a hirdett mérkőzést és levonva a konzekvenciát, a lövőben óvatosabb lesz külföldi csapatok lekötésénél. Egyébként a bécsi csapat eljárása nem is volt olyan minősíthetetlen, mert a Simmering Horváth és Kurz nélkül is Simmering, a minthogy az MTK mindig MTK marad Orth nélkül is. Többször megtörtént, hogy az MTK Orth vagy Molnár nélkül ment el Zagrebba, de emiatt még egyik zagrebi egyesület sem emelt kifogást. A Simmering eljárását különben is menti az a körülmény, hogy vasárnapra rendezték meg a Bécs-Montevideo válogatott mérkőzést és így Horváthnak Bécsben kellett maradnia, Kurzot pedig betegsége akadályozta a játékban.

A vasárnapi mérkőzésre a Sand vedelme és az SzMTC csatárai álltak ki kombinált csapatban a Simmering ellen. Mázics bíró sipjelére a fehér inges osztrákok kezdenek. Danis center előretolt labdájával a gyors Urbán megszökik és szép beadása veszélyezteti Siflis kapuját. Beleszlin azonban szépen ment. Az osztrák támadás tovább tart és sok munkát ad a védelemnek. A szubotcai halvesor kitünően működik, de a csatársor idegesen mozog és nem képes elmentáadásba menni. Az első negyedóra az osztrákoké. A 20-ik percben kerül frontba a kombinált csapat. Beszirovics irányítja a támadásokat, a három belső csatár meg is állja a helyét, de a szélsők mindent rontanak. Dér a legszebb akciót akasztja meg leszállásával.

Hullámzó mezőnyjáték után a szubotcaiak fölényt szereznek, amely állandósul is, csaknem a féldő végéig. Minden percben gólhelyzet nyílik, az osztrák védelem négyezer egymásután csak kornerre tud menteni. A 35-ik percben Rucskai kiszökik, Charth kapus eléje veti magát, de a labda keresztül ugrik felette és Ira hátvéd csak az utolsó pillanatban tudja elhárítani a gólt. A kapust idegessé teszi a szubotcaiak lelkes játéka és többször kornerre ejti a labdát. Az osztrákok csak néha-néha tudnak ellátogatni Siflis kapujához a kitünő Viertelrévén. Akcióik azonban ko-

rántsem oly veszélyesek, mint a szubotcaiaké. A féldő mezőnyjátékkal ér véget.

A második féldő elején változik a helyzet. A Simmering erősebben támad, de Beleszlinnek és Siflisnek jó napjuk van. A legveszélyesebb támadásokat fölényesen szerelik. Lassanként felszabadul a szubotcai kapu és előbb Rucskai, majd Dér teremt gólhelyzetet. A 12-ik percben Rucskai egy szélről kapott labdát lö, a kapus veti magát, de nem bírja fogni. A kapuvonalon a labda, amikor Hauswirth hátvéd ment, de Rucskai stoppol és ismét lö. A kapus csak kornerre tud menteni. A 20-ik percben Dérnél a labda, aki faképnél hagyja halfját, kicszelezi a védelmet, lövését Charth ökölrel hárítja el. Csak az osztrák kapus nagy szerencséje mentette meg a kaput a biztos góltól. A felszabadulás után az osztrákok támadnak. Lapos passzokkal lenyomulnak a tizenhatos vonalig, ott a megsérült Danis helyére beáll center kiszökik, de faultolják. A bíró tizenegyet ítél, amit az osztrákok góllá értékesítenek. Gól után a szubotcaiak láthatóan visszaesnek, de azért szívósan ellentállnak a támadásoknak és többször akcióba is lépnek. A 40-ik percben utabb osztrák támadás, a labdát átmenik a tisztán álló Urbánnak, aki éles lövésével megszerzi a második gólt. A mérkőzés mezőnyjátékkal ért véget.

Az osztrákok játékkal nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. Kedv nélkül mozogtak a pályán, semmi újat nem mutattak: a szubotcai csapat kis szerencsével könnyen győzhetett volna felettük. Legjobb embereik Hauswirth és Ira hátvédek, akik nyugodtan, okosan játszottak, Charth kapus rendkívül gyenge volt, ugyszintén a halvesoruk is. A csatársorban a kitünő Danis kedv nélkül játszott, míg Urbán és Viertel szélsők voltak a legveszélyesebbek a támadó sorban.

A szubotcaiak közül elsősorban Beleszlin kell megdicsérnünk, aki biztosan, nyugodtan szerelt és segítette a csatársort is a támadásokban. A legjobb embere volt a csapatnak. Siflis védőjátéka szintén kifogástalan, ma a legjobb szubotcai kapusok egyike. Weisz Lali szintén sokat és jól dolgozott, de többször nem tudott megbirkózni ellenfeleivel. A csapat lelke a halvesor volt. Beszirovics a centerhalf posztján behizonyította, hogy nem csatárnak született. Már alakja és jó játéka is erre a helyre predesztinálja, kár egy percig is a csatársorban szerepeltetni. Oly pompás halfjátékot az utóbbi időben még nem is mutattak Subotícán, mint amilyen játékot Beszirovics nyújtott. Mellette Held végzett elismerésre méltó munkát. A csatársorban csak a szélsők voltak gyengék. A három belső csatár minden tekintetben megfelelt. Ugy Barna I. mint Barna II. nagyszerű csatárjátékosok. Rucskai szintén. Ha jobb szélsők vannak mellettük, legalább három gólt tudnak szerezni. Nagyszerű helyzeteket teremtettek.

Mázics bíró a mérkőzést kifogástalanul vezette

SzMTC II.—Sand II. 0:0. Egyenlő erejű ellenfelek küzdelme. A támadásokban a Vasasok erősebbek és veszélyesebbek voltak.

Noviszad: OSKV—NAK 1:0 (0:0). Bíró Jokszics. Az OSKV lelkes játékkal szerezte meg

a győzelmet. A győztes gólt Dudás lötte.

Radnic (Noviszad)—Juda Makkabi 3:1 (1:1). Bíró Popper. A Juda Makkabi egyre hanyatlak.

Becskerek: Unirea (Temesvár)—Vasutasok 3:1 (2:0). Bíró Podrádszki. A temesváriak fáradtan mozogtak, mindennemű játékkuk szép stílusos volt. A Vasutasok legjobb embere Somogyi volt, ő lötte a becskerékiek gólját is.

Oszijek: Törekvés (Budapest)—Szlávia 2:1. A budapesti csapat kitünően játszott és biztosan nyerte a mérkőzést. Az oszjeki csapat is jó játékot produkált.

Zagreb: HASK—FC Novara 2:0. Az utazástól megviselt csapatok a zagrebi csapat biztosan győzte le.

HASK—FC Novara 2:2. A revás mérkőzésen az olaszok már sokkal jobban játszottak. A csapatban feltűnt a volt magyar válogatott kapus, Fehér, aki nagyszerűen védett.

Ljubljana: Concordia (Zagreb)—Illyria 2:2 (2:0). Szarajevó: SASK—Beogradi SK 4:1 (0:1).

Finn-magyar atlétikai verseny Budapesten

Budapestről jelentik: Vasárnap és hétfőn tartották meg a finn-magyar atlétikai versenyt, amelyen a nyolc finn atlétán kívül a svájci Martin és a holland Paulen is starthoz állt. A két napos versenyen a finnek pompásan szerepeltek: az első napon a 100 m. síkfutáson és a svédstafétán kívül minden versenyszámban győztek. A legértékesebb győzelmüket mégis az 5000 m. síkfutásban érték el, amelyet jóval a magyar rekordidőn belül, könnyen, futottak meg. A két napos verseny részletes eredményei a következők:

100 m. síkfutás. 1. Fluck (BBTE) 10.8 mp. 2. Husgafvel (finn) 10.9 mp. 3. Helke (finn).

Diszkoszvetés. 1. Nittyama (finn) 40.94 m. 2. Marvalits (BBT7). 3. Egri (MAC).

400 m. síkfutás. 1. Martin (Svájc) 49.6 mp. 2. Paulen (holland) 50 mp. 3. Juhász (MAC).

110 m. gátfutás. 1. Muskát (MTK) 16.6 mp. 2. Háhn (MTK).

1500 m. síkfutás. 1. Helgass (finn) 4 p. 6.8 mp. 2. Anderson (finn). 3. Belloni (MAC).

Gerelyvetés. 1. Jervinen (finn) 58 m. 50 cm. 2. Szepes (MAC). 3. Bácsi (Nagykanizsa).

Hármasugrás: 1. Somfai (MAC). 14.23 m. 2. Kovács (BEAC).

3000 m. síkfutás. Ötös csapatverseny. 1. MAC 51 mp. 2. FTC. 3. ESC. Egyénilag első Szabadkay.

Svéd staféta. 1. Magyarország 2 p. 1.7 mp. 2. Finnország 3 mp.

200 m. gátfutás. 1. Somfai 29 mp. 2. Pallaghy (BBTE).

Sulydobás. 1. Bedő (BEAC) 13.72 m. 2. Forbáth (FTC). 3. Vállay (MAC).

800 m. síkfutás. 1. Barsy 1 p. 58.2 mp. 2. Paulen 1 p. 58.3 mp. 3. Acél (FTC). Paulen az utolsó száz méteren felnyomul és 30 métert együtt fut Barsyval, aki azonban öt méterrel győz.

200 m. síkfutás. 1. Hajdu (FTC) 22.2 mp. 2. Husgafvel. 3. Fluck.

5000 m. síkfutás. 1. Anderson 15 p. 19.8 mp. 2. Helgass (finn). 3. Grossz (MTK).

Olímpiai staféta. 1. Finnország 3 p. 39.4 mp. (Jlankó—Helgass—Husgafvel—Hilden). 2. Magyarország.

Montevideo—Bécs válogatott 1:1. A kiváló délamerikai csapat kemény ellenfélre talált az osztrákokban, akik lelkes játékkal minden percben kétséssé tudták tenni az eredményt.